

De onbijbelse leringen van Bill Johnson

Door Bill Randles, <https://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=20820>, 20-6-2016

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling door M.V.

Wat zou u van een bijbelschool denken die jonge mensen erop uit stuurt om zich letterlijk op de graven te werpen van overleden predikers zodat de studenten “de zalving” die op de graven hangt kunnen absorberen? Hoe zit het met een kerk waarin een nevel met veren, goud en juweelstof neerdaalt op de aanbidders in het heiligdom? Wat dacht je van een kerkcongres met profetische “tatoeage lezingen” als een van de workshops?

Wat zou u van een kerk verwachten die een combinatie is van de Word of Faith dwaling en het welvaartsevangelie van Kenneth Copeland en Kenneth Hagin, en de tekenen en wonderen van Oral Roberts en Benny Hinn, de onjuiste veronderstellingen van de “geestelijke oorlogvoering” en de hyper-bevrijdingsbeweging, de “profetische beweging” en de gnostische mystiek van de Toronto-zegening?

Je hoeft het je niet langer af te vragen, want er is zo’n “bediening” die momenteel het meest herkenbare en invloedrijke gelaat is van de profetische beweging. Ik verwijs naar Bill en Beni Johnson die co-pastor is in Bethel Church in Redding, Californië en de bijbehorende bedieningen waaronder de “Jesus Culture” jeugdband en Bethel’s School of Supernatural Ministry.

Bill Johnson, een bekende conferentiespreker en -leider, is de auteur van verschillende bestseller boeken en wordt beschouwd als een apostel en leider binnen de beweging van apostelen en profeten. Honderdduizenden zijn beïnvloed door zijn bediening en hebben retraites en conferenties bijgewoond, waar ze deelgenomen hebben aan “de zalving”.

Om deze profetische beweging in zijn huidige staat volledig te begrijpen, moeten we de leringen en bediening van Bill Johnson in het licht van het Woord van God onderzoeken. Heeft Jezus ons niet gewaarschuwd niet naïef te zijn, maar dat “elke boom gekend wordt aan zijn vruchten”?

“Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. 16 Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? 17 Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. 18 Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. 19 Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. 20 Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen” (Mattheüs 7: 15-20)

De primaire “vrucht” van elke [zogenaamde] profeet zou de leer moeten zijn. Hetzelfde zou gelden voor elke pastor of [zogenaamde] apostel of iemand die zagezegd in de naam van God staat.

Laten we eens enkele leringen van Bill Johnson bekijken welke op zoveel niveaus fout lopen dat het moeilijk is om te beslissen waar te beginnen. Korthedshalve zal ik vier aandachtspunten aanpakken: a) De Word of Faith beweging; b) Johnson’s leringen over de Incarnatie; c) de zalving (Heilige Geest); en d) zijn theologie van ervaren.

I. De Word of Faith beweging

Het duurt niet lang om te zien, door zijn boeken te lezen, dat Johnson een voorstander is van de leer van de Word of Faith (WOF), gepopulariseerd door Kenneth Hagin en Kenneth Copeland. Daarom is het noodzakelijk om een kort overzicht te geven van de WOF-leer om te kunnen zien waar Johnson vandaan komt.

In een notendop, de WOF-leer is gebaseerd op een gnostische interpretatie van de Zondeval en de verlossing. Het volgende is mijn parafrase van **hun** uitleg:

Toen God Adam schiep, gaf Hij hem alle heerschappij over de aarde, om te heersen en te regeren als regent van God. Toen Adam echter in zonde viel, door Satan te gehoorzamen, overhandigde hij die door God geschonken heerschappij aan Satan, die de “god van deze wereld” werd. God, de Vader, kon niet zomaar ingrijpen en de heerschappij terugnemen - Adam had het weggegeven.

God moest voor de mens een manier vinden om in te grijpen, als een man, en de dwaasheid van Adam ongedaan maken, het terugwinnen van de autoriteit die door Adam aan Satan werd gegeven. Jezus is die man. (De WOF-leraren erkennen dat Jezus God is, maar geloven dat Hij “zijn eigen goddelijkheid terzijde heeft gesteld” in de Incarnatie).

Als een man kwam Jezus in de wereld, weerstond de verleiding waar Adam en Eva en het menselijk ras aan bezweken waren, en stierf aan het Kruis als een offer voor onze zonden.

Maar er is een verdraaiing, want de WOF-leraren staan erop dat de redding niet voor de mens is verzekerd in Jezus’ dood aan het Kruis, als een substituut voor onze zonden. Integendeel, Jezus moest eerst afdalen naar de hel en de kwelling van Satan en zijn volgelingen ondergaan totdat God ervan overtuigd was dat het genoeg was en Hem *legaal* kon opwekken uit de dood.

Natuurlijk zegt het Woord van God dat Jezus’ dood aan het kruis voldoende was, en dat toen Hij zei: “Telestai!” (Het is gebeurd), het was echt gedaan. Maar Copeland en Hagin leren dat het niet gedaan was totdat Jezus letterlijk de demonische kwelling in de hel had doorstaan.

De Zondeval ging volgens WOF evenzeer over het verlies van macht en gezag als over zonde en vervreemding van God. Daarom gaat redding over het herstel van macht en gezag, evenals vergeving van zonden. We krijgen de kracht terug en kunnen nu de heerschappij over dit leven uitoefenen en gezag nemen over het kwade.

Vanwege deze kromme visie is WOF een machtsgodsdienst. Dit is de reden waarom WOF-christenen vaak spreken in termen van autoriteit; ze “binden en/of laten vrij” engelen en demonen; ze decreteren, berispen, of spreken in termen van “het vrijlaten” van vrede, genade in deze of die situatie.

De essentie van deze theologie is het herstel en praktische gebruik van het “gezag van de gelovige”.

Het ideaal in WOF-kringen is dat van de wedergeboren man met macht en gezag, de wondermens die is gekomen tot de “openbaringskennis” van “wie hij in Christus is”, en die de kracht toont van “de zalving” voor een verloren wereld. Er zijn uitgebreide mythologieën ontwikkeld rond echt historische figuren zoals John Alexander Dowie, John G. Lake en William Branham. Dit zijn de mannen die echt “gezag hebben genomen”, zeggen ze, en ze lieten ons alles zien wat een gelovige zou kunnen doen als hij slechts het geloof en de “zalving” had om dit te doen!

De WOF is een uitloper van een eerdere uitdrukking van deze idealen, de Gemanifesteerde Zonen van God (MSG), ooit verworpen door de Assemblies of God in de jaren 1940 maar nu op grote schaal omarmd in deze nieuwe vorm. MSG is gebaseerd op een onjuiste interpretatie van Romeinen

8:19: “Want de vurige verwachting van het schepsel wacht op de openbaring van de zonen van God” (HSV: “Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God”).

Het traditionele christendom heeft aangenomen dat dit vers verwijst naar wat er gebeurt bij de lichamelijke komst van de Heer. Wanneer Jezus terugkeert, zal de vloek over de Schepping eindelijk worden weggenomen en zullen de ware kinderen van God zich manifesteren. Maar de MSG leren dat dit vers betekent dat de schepping wacht tot de kerk de kennis van de macht en autoriteit bereikt, om ons Zoonschap te “manifesteren” aan de wereld, door tekenen en wonderen. Dit alles moet gebeuren voordat Jezus terug kan komen!

Dit is de context om te begrijpen waar Bill Johnson, Jesus Culture en de Bethel School of Supernatural Ministry vandaan komen, wanneer ze proberen de kerk in de kracht en zalving van hun “mystieke opwekking” te brengen.

II. Incarnatie

In zijn leer over de Incarnatie (vleeswording) verklaart Bill Johnson, en terecht, dat Jezus Christus God is. Maar Johnson benadrukt ook onbijbels extreem dat Jezus zijn godheid volledig terzijde legde:

Jezus was niet in staat om de zieken te genezen. Hij kon geen demonen uitwerpen, en Hij was niet in staat om de doden op te wekken. Hij zei over Zichzelf in Johannes 5:19, “de Zoon kan niets van Zichzelf doen”. Hij had zijn goddelijkheid terzijde geschoven. Hij deed wonderen als mens in een juiste relatie met God omdat Hij een model voor ons uitzet, iets dat wij kunnen volgen. Als Hij wonderen deed als God, zouden we allemaal buitengewoon onder de indruk zijn, maar we zouden geen verplichting voelen om Hem na te streven. Maar wanneer we zien dat God ons heeft opgedragen om te doen wat Jezus deed - en meer - dan realiseren we ons dat Hij beperkingen op Zichzelf heeft gezet om ons te laten zien dat we het ook konden doen. Jezus ontledigde Zichzelf zodat Hij niet in staat was om te doen wat door de Vader van Hem werd verlangd - zonder de hulp van de Vader.[1]

Er zijn verschillende problemen met deze leer van Johnson. Het is bijvoorbeeld theologisch onjuist om te zeggen dat “Jezus geen bekwaamheid had. . .” en dat Jezus “Zijn Goddelijkheid terzijde schoof”. Dit is gevaarlijk dicht bij een ontkenning van de godheid van Christus, want per definitie kan goddelijkheid niet “terzijde worden geschoven” en evenmin kan ooit gezegd worden dat God een gebrek aan bekwaamheid heeft in enige zin.

In de Incarnatie werd de eeuwige God een mens, hoewel Hij nooit ophield God te zijn. Hij had altijd alle macht, maar bedwong Zichzelf en beperkte de voorrechten van macht en majesteit, die inherent zijn aan Hem, opdat Hij voor ons zou leven en sterven als waar mens.

Een ander probleem hiermee is dat Johnson beweert dat Jezus wonderen verrichtte om “een model voor ons neer te zetten. . . om ons te laten zien dat wij het ook (de wonderen) kunnen doen. . .”

Dit is de kern van de leer van de WOF waaruit Johnson is voortgekomen. Naar veronderstelling kunnen en moeten wij als individuele gelovigen alle wonderen van Jezus doen, in de kracht van de Geest. Voor Johnson kwam Jezus in het vlees, gedeeltelijk om ons te tonen dat ook wij konden doen wat Hij deed!

Deze zoektocht naar wonderkracht is misleiding en heeft velen tot bedrog geleid. Jezus deed Zijn wonderen niet om “ons te tonen dat wij het kunnen doen”. De wonderen van Jezus zijn manifestaties van de barmhartige God, ongeacht of het deze zijn in de evangeliën, of in het boek Handelingen, of elders. We moeten ze niet zoeken. Het is slechts een “verdorven en overspelig geslacht dat een teken verlangt” (Mattheüs 12-39).

Johnson stelt zelfs dat een gelovige het potentieel heeft om het meeste te ervaren van wat Jezus er-voer in de evangeliën, zelfs de Transfiguratie! Hij verklaart:

De meeste van alle ervaringen van Jezus die in de Schrift zijn opgetekend, waren profetische voorbeelden van de domeinen (realms) in God die ter beschikking van de gelovige werden ge-

steld. De Berg van Transfiguratie verhoogde de lat aanzienlijk met betrekking tot potentiële menselijke ervaring. . . De overweldigende les in dit verhaal is dat Jezus Christus, de Zoon des mensen, de heerlijkheid van God op Zich had. Jezus' gelaat straalde met Gods heerlijkheid, vergelijkbaar met die van Mozes nadat hij van de berg kwam.[2]

Johnson lijkt niet te begrijpen dat hoewel Jezus “als een van ons” werd in de Incarnatie, zijn uniekheid hierdoor niet zomaar kan worden verminderd. Stel je een spiritualiteit voor die bezig is een transfiguratie te bereiken! Geen wonder dat de studenten van Johnson zover gaan in het zoeken naar ervaringen van “heerlijkheid”.

III. De “zalving”

Het tweede aspect van de leer van Johnson die gevaarlijk is en heeft geleid tot de roekeloze mystiek waarin zoveel geassocieerd wordt met Bethel, is wat hij over de Heilige Geest leert, in het bijzonder “de zalving”. Johnson zegt:

Christus is niet de achternaam van Jezus. Het woord Christus betekent “Gezalfde” of “Messias”. . . [Christus] is een titel die verwijst naar een ervaring. Het was niet voldoende dat Jezus met een titel van de hemel naar de aarde werd gezonden. Hij moest de zalving ontvangen in een ervaring om te bereiken wat de Vader verlangde.[3]

Allereerst is hier een voorbeeld van een leraar die een onbijbelse scheiding verklaart tussen de persoon “Jezus” en het woord “Christus”. Dit is een zeer gevaarlijke zaak om te doen; het is vergelijkbaar met wat de New Age beweging beweert, en het wordt gedaan met betrekking tot een vergelijkbaar doel.

New Agers willen het (valse) idee vestigen dat Jezus slechts een verlicht persoon was, iemand die op dertigjarige leeftijd was gezalfd (Christus), zeer vergelijkbaar met andere opmerkelijke menselijke wezens zoals Gandhi en Zoroaster. Deze “zalving” is een zelf realiserende ervaring.

Johnson lijkt te proberen vast te stellen dat net zoals de man Jezus moest worden gezalfd met de Heilige Geest om (als een man) de wonderen te doen die Hij deed, ook wij dezelfde ervaring kunnen hebben om hetzelfde te doen, want Jezus is ons model.

De Bijbel doet dit niet met het woord “Christus”. De apostelen hebben Christus nooit gedegradeerd als zijnde een titel, noch als een ervaring. Christus is een aanduiding van Jezus' Godheid. De Schrift benadrukt dat Jezus de Christus is en het verwijst naar Jezus als Christus: “God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende. . .” Christus is een eeuwig persoon, de tweede persoon van de Godheid, uitverkoren door de Vader, en aldus gezalfd met de Heilige Geest.

Toen Jezus in de wereld kwam, *was* hij reeds Christus; hij hoefde nooit Christus te worden, noch kan iemand Christus worden tenzij hij een *valse* Christus is (d.w.z., antichrist).

Over hetzelfde onderwerp - de “zalving” - vervolgt Johnson:

Het woord zalven betekent “smeren”. De Heilige Geest is de olie van God die overal op Jezus gesmeerd werd bij zijn waterdoop. De naam Jezus Christus impliceert dat Jezus degene is die ingesmeerd werd met de Heilige Geest.

De uitstorting van de Geest moest ook bij Jezus gebeuren omdat Hij ten volle gekwalificeerd was. Dit was zijn zoektocht. Het ontvangen van deze zalving kwalificeerde Hem om Christus genoemd te worden, wat “gezalfde” betekent. Zonder de ervaring [de zalving] zou er geen titel kunnen zijn.[4]

Zie je de problemen van Johnson's leringen over “de zalving”?

Bijvoorbeeld, is Jezus de Christus *geworden* bij Zijn doop? Als “Christus” alleen geldig is na een ervaring, wat was Jezus dan voordat de Heilige Geest over Hem kwam in de Jordaan? Was hij tot die tijd slechts een ongekwalificeerde “man met een titel”?

Johnson's kijk op de Christus doet opvallend denken aan een vergissing die al vroeg in de geschiedenis van de kerk naar voren kwam en werd verworpen als ketterij. Het heet *adoptionisme*. Het be-

doelt dat Jezus een vrome man was die niet “Christus” werd totdat Hij dertig jaar oud was toen Hij gezalfd werd door de Heilige Geest. Het was door de Heilige Geest dat Hij Zijn wonderen deed, maar de “zalving” verliet Hem toen Hij stierf aan het Kruis. Als Jezus deze dingen kon doen (door openbaringskennis en de zalving), dan zou elke andere gelovige dat kunnen.

Er is een passage in 1 Johannes 5 die deze dwaling over de Christus weerlegt:

“Hij is het Die kwam door water en bloed: Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest is het Die getuigt, omdat de Geest de waarheid is” (1 Johannes 5: 6).

De ketters leerden dat Jezus niet de Christus was totdat Hij in water werd gedoopt en gezalfd met de Geest. Hij bleef Christus totdat Hij Zijn bloed vergoot. Maar de apostel dringt erop aan dat “Hij kwam door water en bloed”; dat wil zeggen, Hij was al Christus toen Hij werd gedoopt en Hij bleef zo aan het Kruis, en doorheen Zijn opstanding. De aanduiding “Christus” was en is meer dan een ervaring; het is inherent aan Jezus, de Goddelijke God-mens.

IV. De nadruk op ervaring, geen nadruk op doctrine

Ten slotte, Bethel (en Bill Johnson) is gevaarlijk in zijn benadering van doctrine en ervaring en dit heeft zijn volgelingen blootgesteld aan de volgende praktijken:

Valse profetie

“Vuurtunnels”

Sterke “soaking trips”[5]

Visualisatie, contemplatief gebed en meditatiepraktijken

Chanten, “soaken” en “geestelijke dronkenschap”

“De Heilige Geest” aansporen om “high on Jesus” te worden

Naast de “normale” profetische woorden, ontvingen degenen die in februari 2014 de “Power and Love Conference” van Bethel bijwoonden, lezingen op basis van hun tatoeages en piercings. Doug Addison kan de verborgen berichten op je lichaam interpreteren en je zelfs trainen om hetzelfde te doen. Je hoeft niet eens te reizen naar waar hij is; voor de redelijke prijs van \$150, kan hij dertig minuten lang je oren aan de telefoon strelen.[6]

Geloof me als ik zeg dat ik louter het oppervlak heb aangeraakt van de irrationele, onbijbelse en zelfs anti-bijbelse praktijken van de invloedrijke bediening van Bill Johnson. Hoe raken belijdende christenen zo gespeend van onderscheidingsvermogen?

Er is één aspect van Bethel dat misschien het gevaarlijkst is. Johnson, zoals zovele Pinksters en evangelicals die hem zijn voorgedaan, heeft een sterke anti-leerstellige nadruk. Voor de neo-mystici van de Nieuw-Apostolische Reformatie heeft doctrine een afstotend effect en ze is alleen geldig in die zin als ze tot ervaring leidt. Doctrine is “de letter die doodt” en leidt tot “hoofdkennis” in tegenstelling tot de persoonlijke ervaring van God, gebaseerd op individuele openbaring.

Degenen die aandringen op de naleving van de ware leer, worden als Farizeeën gekarikaturiseerd. Er zijn bekende clichés in deze kringen, zoals “God beledigt de geest om het hart te bereiken”, en “een man met een ervaring is nooit in de macht van een man met een doctrine”. Dit soort predikers zegt vaak graag: “Ik ga je theologie nu opwaarderen. . .” terwijl ze het laatste juweeltje onthullen van hun eigen openbaring. Bill Johnson, om dit te illustreren, verklaarde:

Jezus deed een angstaanjagende verklaring met betrekking tot hen die vasthouden aan Bijbelstudie tegen ervaring: “U onderzoekt de Schriften, want u denkt daardoor eeuwig leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen” (Johannes 5:39). Als onze studie van de Bijbel ons niet leidt naar een diepere relatie (een ontmoeting) met God, dan voegt het gewoon toe aan onze neiging tot spirituele trots. We vergroten onze kennis van de Bijbel om ons goed te voelen over onze status bij God en om ons beter toe te rusten om te ruziën met degenen die het niet met ons eens zijn. Elke groep die een doctrine wil verdedigen, is vatbaar voor deze verleiding zonder

een ontmoeting met God. . . Jezus zei niet: “Mijn schapen zullen mijn boek kennen”; het is Zijn stem die wij moeten kennen.[7]

Johnson deconstrueert degenen die Schriftuurlijke kennis zoeken als zijnde in het gevaar van “spirituele trots”, toenemend in kennis om “zich goed te voelen over hun status bij God”, en om beter in staat te zijn argumenten te winnen tegen degenen die het niet met hen eens zijn! Wat een pastor! Het is bijna alsof hij het verlangen om te groeien in Schriftuurlijke kennis wil ontmoedigen! Maar aan de andere kant zijn het degenen die “diepere kennis” zoeken (dan datgene wat de Schrift onthult?) en een diepere “ontmoeting” met God (ervaring) zoeken, die Johnson als gezegenden beschouwt. Stel je een jong mens voor die hiervan een stevig dieet volgt, en je zult zien waarom Bethel, Jezus Culture en de School of Supernatural Ministry worden overgegeven aan het meest sensuele mysticisme!

“Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken” (Johannes 10:27-28).

Eindnoten

1. Bill Johnson, *The Supernatural Power of a Transformed Mind* (Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, eerste editie, 1 januari 2005), p. 50.
2. Bill Johnson, oog *in oog met God* (Lake Mary, FL: Charisma House, 2007), p. 200.
3. Bill Johnson, *When Heaven Invades Earth* (Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, 2005), p. 87.
4. Ibid.
5. <http://beyondgrace.blogspot.com/2011/07/bill-johnson-and-john-crowders-leaven.html>;
<http://www.youtube.com/watch?v=LrHPTs8cLIs> <https://www.facebook.com/photo>.
6. http://gospelliving.blogspot.com/2013/04/why-jesus-culture-bethel-church-and_15.html.
7. Bill Johnson, *wanneer de hemel de aarde binnenkomt*, op. cit., p. 93.

Lees ook:

- “Zijn er nog apostelen vandaag?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/hoeveelApostelen.pdf>
- “Zijn er nog profeten vandaag?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/profetenVandaag.pdf>
- Rubriek “Pinkster- en Charismatische beweging”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>
- “Bill Johnson & Bethel Church”: <http://www.rejoicenow.nl/rejoicenow.nlbill-johnson-bethel-church/>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>